

c) en 3-årig — efter ovennævnte mindretalsforslag en 2½-årig — uddannelse for studenter.

Forinden disse former for uddannelse omtales hver for sig, skal endnu gøres nogle bemærkninger om *optagelsesalder*.

Den nuværende optagelsesalder er for det 4-årige seminarium 17 år, fyldt før den 1ste juni i optagelsesåret, for forskoleseminariet 18 år, fyldt før den 1ste april i optagelsesåret, og for studenterklasserne 18½ år ved undervisningens begyndelse; man har ved denne forskellige optagelsesalder opnået, at ingen eksaminerede lærere kan tage lærer-eksamen før det fyldte 21. år. Forskolelærerinder kan derimod dimitteres i 20 års alderen.

Der er indenfor seminariekredse enighed om, at optagelsesalderen på det 4-årige seminarium er for lav; de 17-årige elever har gennemgående ikke tilstrækkelig modenhed til på rette måde at drage nytte af seminariets undervisning, og når de i 21 års alderen forlader seminariet, vil i hvert fald mange af dem mangle tilstrækkelig modenhed til på egen hånd at kunne virke i lærergerningen. Man kunne derfor godt tænke sig en meget væsentlig forhøjelse af optagelsesalderen — indtil 21 år f. eks. — men er dog klar over, at man i så fald ville gå glip af en stor mængde elever, der i tiden mellem afslutningen af deres skolegang og påbegyndelsen af seminarieundervisningen ville være kommet ind i andre erhverv, hvor de kan klare sig selv, og som de ikke kan forlade for at underkaste sig en 4-årig bekostelig uddannelse. Dette synspunkt fører til ikke at sætte optagelsesalderen for højt, men kan på den anden side ikke begrunde, at man drager omsorg for, at seminariets dør står åben, såsnart skolens dør har lukket sig. Tværtimod mener man, at det såvidt muligt bør undgås, at den unge seminarieelev går lige fra skolebænken ind i seminarieklassen. Det vil kun være godt, om han i et års tid har set noget andet end klasseværelset, har været ude blandt andre mennesker, måske i andre kredse af befolkningen end dem, han hidtil har omgædet, således at eleven har fået tid til at stryge noget af skoledrenge- og skolepigementaliteten af sig, før han påny sætter sig på skolebænken. Endelig anser man det for vigtigt, at seminariealderen for alle hæves, således at ingen tager lærereksamen før det fyldte 22 år.

Herefter er det kommissionens forslag, at alderen ved optagelsen skal være 18 år ved det almindelige 4-årige seminarium, 19 år ved studenterklasserne og 20 år ved småbørnslærerindeuddannelsen.

a. Seminarierne for Småbørnslærerinder.

Hovedpunktet for kommissionens behandling af denne uddannelse har været at lægge den fast på det nuværende stadi som en *specialuddannelse for småbørnslærerinder*, der derfor kun med hensyn til legemsøvelser og kvindelig håndgerning tager sigte på børn udover de 4 første årgange.

Udvidelsen til også at tage 4de årgang med nødvendiggør ikke nogen omlægning eller væsentlig udvidelse af undervisningen, og med hensyn til optagelsen er man blevet stående ved det nuværende standpunkt, hvorefter man kan prøve i de for kvinder obligatoriske fag i den eksamensfrie folkeskole i et omfang, der væsentlig svarer til mellem-skolefordringerne, således at der navnlig ikke bliver tale om prøve i fremmede sprog og matematik.

Der er enighed om, at uddannelsen skal slutte uden eksamen — således at også den nuværende prøve i praktisk skolegerning må bortfalde.